

عنوان مقاله:

تاثیر قارچ های میکوریز آربوسکولار روی تولید پایدار پیاز خوراکی در منطقه آذرشهر

محل انتشار:

اولین همایش ملی کشاورزی پایدار و تولید محصول سالم (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

صاحبعلی بلندنظر - استادیار گروه باغبانی

عیسی حکیمی نیا - دانشجوی کارشناسی ارشد سبزیکاری دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز

داود دوانی - کارشناس ارشد مرکز آموزش کشاورزی بوشهر

خلاصه مقاله:

پایامدهای منفی کشاورزی متداول، باعث تأکید بر نیاز برای توسعه روشهای کشاورزی پایدار شده است. کشاورزی ارگانیک به عنوان یکی از سیستمهای کشاورزی پایدار مورد توجه قرار گرفته است. دستیابی به حداکثر بهره وری از شرایط طبیعی اکوسیستم ها با ایجاد کمترین تغییرات و خسارات در آنها یکی از مهمترین هدفهای علم کشاورزی پایدار می باشد. آذربایجان شرقی که جزو نواحی خشک محسوب می گردد یکی از مراکز عمده تولید پیاز خوراکی می باشد، در این میان بیشترین میزان تولید این محصول در شهرستان آذرشهر می باشد. لذا راهکارها و شیوه هایی برای افزایش عملکرد، تولید محصول ارگانیک، کاهش مصرف آب، ایجاد مقاومت به بیماری ها، بالا بردن کارایی مصرف آب، زودرسی محصول و کاهش مصرف کودهای شیمیائی وجود دارد. بنابراین در این راستا نقش همزیستی قارچهای میکوریز و سیکولار آربوسکولار با گیاهان در جهت بهبود جذب عناصر غذایی مثل فسفر و افزایش مقاومت به خشکی اهمیت پیدا می کند. بنا به تعریف میکوریز، ارتباط همزیستی بین ریشه گیاه و قارچ های خاکی مشخصی است که نقش مهمی در چرخه عناصر غذایی، در اکوسیستم ها و حفاظت گیاهان در مقابل تنش های محیطی بازی می کند. همزیستی میکوریز آربوسکولار متداولترین نوع میکوریز در سیستم کشاورزی پایدار است. بنابراین کشت با قارچ های میکوریز یکی از راه های افزایش کمیت و کیفیت، کارایی مصرف آب و همچنین ارگانیک بودن این محصول در منطقه آذرشهر به حساب می آید و نتایج مطالعات صورت گرفته در این زمینه ارائه خواهد شد.

کلمات کلیدی:

پیاز خوراکی، قارچ های میکوریز، کشاورزی پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/107524>

